

A darwinizmus és a kommunizmus szövetségének valódi arca

A kommunista világnézet 150 esztendőn át vérontás okozója lett a világon. E zsarnokság háttérében azonban egy másik eszmerendszer bújt meg, ami az emberek többségének egyáltalán nem szűrt szemet. A kommunista ideológiák és rezsimek közös szellemi támasza Darwin evolúciós elmélete volt. Darwin úgy tartotta, hogy „Az erőszak és az összecsapás a természet megváltoztathatatlan törvénye”, ez pedig több millió ártatlan ember halálához vezetett...

Ahogy átléptünk a XXI. századba, az egyik legtöbbit hallott értékelés az elmúlt századdal kapcsolatban ez volt: „A XX. század a zavargások és a szenvedés évszázada lett.” Ennek egyik legalapvetőbb oka pedig az volt, hogy a XIX. század második felétől egyre szélesebb körben terjedtek s uralták el az egész világot azok az eszmerendszerek, amelyek pusztulásba döntötték, sőt egyenesen vértengerré változtatták az egész világot. Ezeknek az ideológiáknak az élén a kommunizmus állt, amely alapjait a materialista filozófiából merítette.

A kommunizmus megfogalmazója két német filozófus volt, Karl Marx és Friedrich Engels. Ez a két név fémjelzi a „dialektikus” materializmust, amely az emberiség történetének kezdetétől fogva jelen lévő materialista gondolkodásmódot új megvilágításba próbálta helyezni. A dialektika azt tételezte fel, hogy minden előrelépés az Univerzumban összecsapás eredményeként jön létre. Marx és Engels, erre a feltételezésre támaszkodva arra készült, hogy az egész világtörténelmet megmagyarázza. Marx azt állította, hogy az emberiség története összecsapásokból áll. Az akkori összecsapások, véleménye szerint, a munkásosztály és a tőkés réteg között folytak, állítása szerint a munkásosztály nem sokkal később fel fog lázadni és megvalósul a kommunista forradalom. Marx szerint a társadalom a történelem során különféle stádiumokon ment át, melyeket a termelési eszközökben és a termelési kapcsolatokban lévő tényezők határoztak meg. Ennek a nézetnek megfelelően a gazdaság minden más meghatározója. A társadalmak a gazdasági hatások következtében fejlődési folyamaton mentek keresztül; a rabszolgatartó társadalomból hűbéri társadalom, a hűbéri társadalomból tőkés társadalom lett, míg végül egy forradalom során létrejön a szocialista társadalom, a történelem legelőrehaladottabb szintű társadalma.

Marxnak és Engelsnek volt azonban egy jelentős hiányossága: ahhoz, hogy szélesebb körben befolyásolhassák az embereket, ideológiájukat tudományos köntösbe kellett bújtatni. A baljóslatú szövetség, amely a XX. század szenvedéseinek és anarchiájának okozója lett, itt ezen a ponton született meg.

Miközben a kommunizmus tudományos köntöst keresett magának, egy Charles Darwin nevű amatőr biológus kiadta A fajok eredete című könyvét. A könyv pontosan azt tartalmazta, amit Marx és Engels keresett. A fajok eredete, úgy látszott, egyenesen „felkínálja” magát a kommunizmus és a materializmus számára. Darwin ugyanis azt állította, hogy az élet élettelen anyagokból a véletlen folytán jött létre, és minden élőlény az életben maradásért való küzdelem során fejlődött és érte el mai formáját. Ez tulajdonképpen Marx és Engels tézisének – miszerint a társadalmakban dialektikus összetűzés és küzdelem áll fenn – a természetre alkalmazott biológiai verziója volt. A másik terület, ahol Darwin jelentős mértékben Marx és Engels támaszának bizonyult, az Istenben való hitetlenség és a vallásos ellenérzés volt. Mint minden materialista, Marx és Engels is tagadta Isten létezését, ugyanígy Darwin is tagadta a teremtést elméletében.

Marx és Engels csodálta Darwint

A darwinizmusnak jelentős szerepe volt a kommunizmusban. Engels, alighogy megjelent Darwin munkája, ezt írta Marxnak: „Darwin, akinek a könyvét most olvasom, egyetlen kifejezéssel élve nagyszerű.” (Conway Zirkle, Evolution, Marxian Biology and the Social Scene, Philadelphia; the University of Pennsylvania Press, 1959. 527.o.) Marx pedig válaszában 1860. december 19-én így ír Engelsnek: „Megvan, ez az a könyv, amely tartalmazza nézeteink szükséges történelmi alapjait.” Marx, egy másik szocialista barátjának, Lasalle-nak ezt írta 1861. január 16-án: „Darwin nagyot alkotott. A természettudományok szempontjából ez a könyv a történelem osztályharcainak alapját képezi.” (Marks Engels Mektuplar , 2.kötet, 126.o.)

Marx, Darwin iránt érzett szimpátiáját azzal fejezte ki, hogy neki ajánlotta legfontosabb munkáját a *Das Kapital*-t. A kötet német kiadásába ezt írta saját kezűleg: „*Charles Darwinnak, őszinte csodálójától Karl Marxtól*”. Engels pedig így fejezte ki Darwin iránt érzett csodálatát:

„*A természet nem metafizikus módon, hanem dialektikus módon működik. Ezzel kapcsolatban mindenekelőtt Charles Darwin nevét kell megemlítenünk.*” (Friedrich Engels, *Ütopik Szocializm-Bilimsel Szocializm (A szocializmus fejlődése az utópiától a tudományig)*, Sol Yayınları, 1990., 85.o.)

Engels, dicséretében egymás mellé helyezte Darwint és Marxtot, amikor azt mondta: „*Ahogy Darwin a szerves természet evolúciós törvényét, úgy Marx az emberiség történetének evolúciós törvényét fedezte fel.*” (Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, London: Chatto & Windus, 1959., 348.o.) Engels, egy másik munkájában így ír: „*Darwin, azzal, hogy bebizonyította, minden szerves élőlény, növény, állat és maga az ember, több millió éves fejlődési folyamat eredménye, a legnagyobb csapást mérte a természet metafizikai módon való szemléletére.*” (Marx-Engels, *Seçme Yapıtlar*, Sol Yayınları, 156.o.)

Ezen túlmenően, Engels kiadott egy könyvet *A munka szerepe a majom emberré válásában* címmel, mely azt mutatja, rögtön azonosult Darwin nézeteivel. Ennek függelékében Engels a darwinizmust tünteti fel, mint a természettudomány fejlődése három legfontosabb támaszának egyikét, és azt mondja:

„*1859-ben Charles Darwin kiadta alapművét, A fajok eredetét. Ez a mű pontot tett a több, mint egy évszázada tartó evolúciós vita végére, és lerakta a modern biológia alapjait. Ezen felfedezések filozófiai jelentősége az, hogy a természetes fejlődés dialektikus voltát lényegi módon mutatja be.*” (Friedrich Engels, *Doğanın Diyalektigi (A természet dialektikája)*, Sol Yayınları, 1996., 8.o.)

Az amerikai botanikus professzor Conway Zirkle, így vélekedik arról, miért azonosultak olyan határozottan a kommunizmus megalapítói a darwinizmussal:

„*Marx és Engels azonnal az evolúciós elmélet hatása alá került, alighogy Darwin kiadta A fajok eredetét... Az evolúció, a kommunizmus alapítói számára válasszal szolgált arra, hogyan jöhetett létre az emberiség anélkül, hogy egy természetfeletti erő beavatkozott volna a megszületésébe, vagyis fel lehetett használni az általuk védelmezett materialista filozófia alapjainak megtámogatásában. Ráadásul Darwin evolúció-értelmezése – vagyis az a teória, miszerint az evolúció természetes kiválasztódás útján haladt volna előre – lehetőséget teremtett számukra, hogy szembeszálljanak az addig uralkodó teológiai elképzelésekkel. A természetes kiválasztódás elméletének köszönhetően a tudósoknak lehetőségük nyílt arra, hogy a szerves világot materialista terminusokkal magyarázzák meg.*” (Conway Zirkle, *Evolution, Marxian Biology and the Scene*, Philadelphia; the University of Pennsylvania Press, 1959., 85-86.o.)

Tom Bethell, a Marx és Darwin közti kapcsolat fő okaiként pedig az alábbiakat tünteti fel: „Marx nem gazdasági okokból kifolyólag csodálta annyira Darwin munkáját. Marx hódolatának legfőbb oka az volt, hogy Darwin az adott időszak tökéletes materialistája volt. E jelentős ponton Darwin és Marx valódi elvtársaknak számítottak.” (Tom Bethell, „*Burning Darwin to Save Marx*”, *Harper's Magazine*, 1978. december, 31-38.o.) Marx és Engels – ez fenti megnyilatkozásaikból nyilvánvaló – annak örült meg, hogy azt hitte, Darwin evolúciós felfogása saját ateista világnézetük tudományos támasza lett. Ennek azonban elhamarkodottan örültek, hiszen az evolúciós elméletet csak azért fogadták el a XIX. században, mert az akkori tudomány még gyerekcipőben járt, valójában pedig egy olyan elmélet, ami hemzseg a tévedésektől és nélkülöz bármiféle tudományos alapot. A XX. század második felében, a fejlődő tudománynak köszönhetően napvilágra került az evolúciós elmélet érvénytelensége. Ez, amennyire a darwinizmus bukását jelentette, olyannyira a materializmus és a kommunizmus összeomlását is előre jelezte.

A bolsevikok Darwin iránti rajongása

Marx és Engels követői, akárcsak maga Marx és Engels, ugyanabba a tévedésbe estek: kitörő örömmel és érdeklődéssel üdvözölték az evolúciós elméletet. Marx és Engels eszmerendszere főként haláluk után hódított. Lenin volt az, aki a Marx által megálmodott kommunista forradalom tervét a gyakorlatba ültette. Lenin, aki Oroszországban a kommunista bolsevik megmozdulás vezetője volt, a cári rezsimet fegyveres úton kívánta megdönteni. Az I. világháború zűrzavara megteremtette a lehetőséget, amit a bolsevikok kerestek. 1917. októberében, a Lenin vezette kommunisták fegyveres úton átvették a hatalmat. Oroszország a forradalmat követően a kommunista illetve a cári szimpatizánsok között dúló, három éves, véres belső harcok színhelye lett. Lenin is elvakult darwinista volt, akárcsak Marx és Engels, gyakran hangoztatta, hogy

Darwin elmélete alapvető támasza a dialektikus materializmus filozófiájának, amit ő maga is védelmezett. A bolsevik diktatúra Lenin után következő legnagyobb alakja Leon Trockij is kifejezte Darwin iránti hódolatát, az alábbi szavakkal:

„Darwin felfedezése az egész szerves anyag kérdésében a dialektika által aratott legnagyobb győzelmet jelenti.” (Alan Woods-Ted Grant, „Marxism and Darwinizm”, Reason in Revolt: Marxism and Modern Science, London: 1993.)

Lenin 1924-ben bekövetkezett halála után a kommunista párt élére a világ legvéreskezőbbnek számító diktátora, Sztálin került. Sztálin 30 évig tartó uralma alatt bebizonyosodott, mennyire kegyetlen rendszer a kommunizmus: mézarlással és kínzásokkal teli időszak következett.

Sztálin első és legfontosabb tennivalója az volt, hogy az állam nevében rátette kezét az orosz lakosság 80%-át képező falusi emberek földjeire. Ennek az operációnak a „kollektivizáció” nevet adták, és annak a politikának a részét képezte, amely a magántulajdon megszüntetését célozta meg. Az orosz falvak lakóinak minden terményét fegyveres tisztviselők gyűjtötték össze. Ennek következményeként hihetetlen éhínség következett be. Több millió nő, gyermek és idős ember vesztette életét az éhségben, mert nem találtak semmit, amit megehettek volna. Kazahsztán lakosságának 20%-a éhen halt. A Kaukázuson egymillióan haltak meg. Sztálin több százezer embert deportáltatott a szibériai munkatáborokba, olyan embereket, akik megpróbáltak ellenállni politikájának. A foglyokat rendkívül nehéz körülmények között dolgoztatták, a táborok a legtöbb ember sírjává váltak. Sztálin titkos rendőrsége több tízezer embert végzett ki. Az embermilliók között Krím és Türkisztán-béli törökök is voltak, őket kényszerrel Oroszország távoli sarkába telepítették. Véres politikájának következményeként Sztálin megközelítőleg 20 millió ember gyilkosa lett. A történészek elmondása szerint különös élvezettel töltötte el saját kegyetlensége. A Kremlben asztalánál üldögélve imádta azokat a listákat tanulmányozni, amelyek a munkatáborokban elhunyt illetve kivégzett emberek számáról tudósítottak.

Sztálint, személyes pszichés állapotán túl, a materialista filozófia, mely hite volt, tette ilyen kegyetlen gyilkossá. Ennek a filozófiának alappillére – Sztálin saját maga is így magyarázta ezt – a darwini evolúciós elmélet alkotta. A következő szavakkal magyarázta, miért tulajdonított olyan nagy jelentőséget ennek a kérdésnek: *„Ahhoz, hogy a fiatal generációk elméjét megtisztítsuk a teremtés gondolatától, egyetlen dolgot kell megtanítanunk nekik: azt, amit Darwin tanít.”* (Kent Hovind, The False Religion of Evolution, www.hsv.tis.net/...ke4-vol/evolve/ndxng.html) Egy, még Sztálin életében megjelent (életrajzi) könyvben Sztálin ateista mivoltát a darwini hatással magyarázzák: *„A korai években, amikor még a keresztény papneveldek növendéke volt, Sztálin elvtársban kialakult egyfajta kritizáló hozzáállás és forradalmi érzület. Darwint kezdte olvasni, majd ateista lett.”* (E. Yaroslavsky, Landmarks in the Life of Stalin, (1940) 8.o.) Tehát a darwinizmus volt a legnagyobb hatással ennek a kegyetlen gyilkosnak a gondolataira...

A bolsevikok az evolúcióért még az öröklést is megtagadták

A sztálini rezsim elvakultan ragaszkodott az evolúciós elmülethez, ezt bizonyította az is, hogy a szovjet oktatási rendszer ebben az időszakban szembeszállt Mendel genetikai törvényeivel. A XX. század elejétől kezdve az egész tudományos világ elfogadta ezeket a törvényeket, amelyek megcáfolták Lamarck állítását, miszerint: *„a szerzett tulajdonságok átöröklődnek a következő generációkra”*. Egy orosz tudós Lisenkó, aki úgy látta, (Mendel törvényei) hatalmas csapást mérnek az evolúció elmületeré, felfedte aggályait Sztálin előtt. Sztálin Lisenkó gondolatainak hatása alá került. Hivatalosan is a tudományos társaság élére helyezte, és a genetika tudománya Sztálin haláláig a Szovjetunió egyetlen tudományos társasága vagy iskolája részéről sem került elfogadásra.

A kínai kommunizmus szellemi támasza is Darwin volt...

A sztálini diktatúra alatt alakult még egy kommunista rezsim, amely a darwinizmust tudományos alapnak tekintette: Kínában. Mao Ce Tung vezetésével a kommunisták hosszú beháborúást követően 1949-ben átvették a hatalmat. Mao, akárcsak szövetségese Sztálin, aki nagyban támogatta őt, zsarnok és véres rezsimet hozott létre. Kína véget nem érő politikai gyilkosságok színhelye lett. Az elkövetkezendő években pedig a Mao által „Vörös Gárdistáknak” nevezett fiatal militánsok a szó szoros értelmében véve a terror színhelyévé változtatták az országot.

Mao világosan kifejezte, hogy az általa létrehozott rendszer a darwinista filozófiára támaszkodik: *„A kínai*

szocializmus alapja Darwin és az evolúciós elmélet” . (K.Mehnert, Kampf um Mao's Erbe., Deutsche Verlags-Anstalt, 1977) Amikor 1950-ben a kínai kommunisták hatalomra kerültek, az evolúciós elméletet ideológiájuk alapjává tették. Sőt, a kínai értelmiségiek már egy évszázaddal korábban elfogadták az evolúció elméletét:

„A XIX. században a Nyugat alvó óriásnak tekintette Kínát, amely el van szigetelve a világtól és régi hagyományait őrzi. Kevés európai értette meg, hogy a kínai értelmiségiek odavannak Darwin evolúciós elméletéért, és abban reménykednek, hogy ez hozza meg a változást. A kínai író Hu Shih azt állítja, hogy az 1898-ban Thomas Huxley tollából megszületett *Evolúció és etika* című könyv kínai értelmiségi körökben szinte azonnal elfogadásra talált. A tehetős emberek finanszírozták az olcsó kínai kiadásokat, így széles körökben terjedhetett el.” (Robert Milner, Encyclopedia of Evolution (1990) 81.o.)

Azok tehát, akik az országban a kommunizmus védelmezői lettek és a kommunista forradalom élére álltak, ezek közül az értelmiségiek közül kerültek ki, akik „nagy örömmel üdvözölték” Darwin tanait.

A darwinizmus-kommunizmus szövetségének alapja: a vallásellenesség

A kommunizmus, további számos országban gerillaháborúkhoz, véres terrorcselekményekhez és belső harcokhoz vezetett. Ezen országok sorában találjuk Törökországot is. Az 1960-as és 1970-es években egy esetleges kommunista forradalom reményében az állam ellen fegyvert ragadó szervezetek sötét terrorhangulatot teremtettek az országban. A kommunista terror aztán 1980-ban megosztási kísérletekkel fonódott össze, és több tízezer ember halálához, rendőrök és katonák mártírhalálához vezetett. 150 esztendeje, a kommunista ideológia, mely ennyi vérontás okozója lett a világban, mindig szorosan összefonódott a darwinizmussal. Ma a darwinizmus leghevesebb védelmezői a kommunisták és az ateisták. Szinte bármelyik országban ha az evolúciós elmélethez görcsösen ragaszkodó köröket keresünk, élükön a marxistákat találjuk. David Jorafsky, A szovjet marxizmus és a természettudomány című munkájában így világít rá erre a kapcsolatra:

„Tudományos hiányossága ellenére az evolúció által tudományosnak beállított jelleget arra használták fel, hogy általa mindennemű Istentagadó rendszer és annak gyakorlati alkalmazása jogosnak tűnjön. Mindezidáig, úgy fest, a kommunizmus volt a legsikeresebb. Követőit az egész világon azzal vezették félre, hogy azt állították, a kommunizmus alapja az evolúciós tudomány.” (David Jorafsky, Soviet Marxism and Natural Science, (1961), 4.o.)

Ma már mindenki egyértelmű tényként fogadja el a marxizmus és a darwinizmus közötti kapcsolatot. Karl Marx életrajzi könyvei is feltétlenül kitérnek erre. Így például a törökországi Öncü Kiadó, mely marxista könyvek kiadásával foglalkozik, egyik életrajzi írásában így írja le ezt a kapcsolatot:

„A darwinizmus egy sor olyan ténnyel állt elő, amely támogatta a marxista filozófiát, bizonyította annak igaz voltát és tovább fejlesztette azt. A darwinista-evolúciós gondolatok terjedése megfelelő táptalajnak bizonyult ahhoz, hogy a társadalomban egységesen marxista gondolatokat a dolgozó nép felfogja... Marx, Engels és Lenin mélyen tisztelték Darwin tanait és rámutattak ennek óriási tudományos jelentőségére, így aztán ezek az eszmék nagyon gyorsan elterjedtek.” (Karl Marx Biyografi, Öncü Yayinevi, 368.o.)

Az evolúciós elmélet, bár olyasmit állított, amit a XIX. század elavult lehetőségeihez mérten jelentettek ki és tudománytalan volt, az egész világot képes volt befolyása alá vonni. Ennek egyetlen oka az, hogy támogatott olyan ideológiákat, mint a kommunizmus illetve előkészítette a terepet ezen ideológiák gyakorlatba ültetéséhez.

A darwinizmus fertőjének véget kell vetni

A történelemben mindig voltak háborúk, zsarnokság, vérengzések, összecsapások. Az elmúlt évszázadban azonban ezek száma megsokszorozódott és a nyomukban járó katasztrófák kiterjedése sokkal nagyobb. Ennek oka az, hogy a darwinizmus látszólag legálisnak tünteti fel a mézszárlást, az igazságtalanságot és a harcot. Mivel Darwin nézeteiben a természetet illető kitalációk párhuzamba állíthatóak ezen ideológiák tanaival, a gyilkos hajlamú, diktátor, kegyetlen ideológusok azt állítva „a természet törvényei érvényesülnek a társadalomban is”, megpróbálták jogosnak feltüntetni azt, amit tettek, megpróbálták ártatlannak feltüntetni magukat.

Napjainkban az evolúciós elméletet újra filozófiai és ideológiai célokkal védik. A XIX. századi gyarmatosítás, mely az evolúciós elméletnek köszönhetően egyre hevesebb lett, a náci Németország vagy a Szovjetunió már a történelemben veszett, de az ezek alapjául szolgáló materialista filozófiát bizonyos körök még mindig hevesen védik, romboló hatása pedig a világ minden táján tovább folytatódik. Elegendő csupán Kelet-Türkisztán helyzetére gondolni, vagy Törökországban a darwinizmus miatt kialakult kommunista megosztó terrorizmusra.

A jogi intézkedések vagy fizikai beavatkozások csak felületesen kezelik a problémát. A biztos megoldást a tudományos és kulturális megközelítés jelentené. Ha a darwinizmus kulturális és tudományos értelemben összeomlik, azzal a belőle erőt merítő filozófiák is megbuknak, ami azt jelenti, hogy a világon megszűnik az igazságtalanság és a zsarnokság. Nagy tehát a felelősség azokon, akik lelkiismeretes, hívó emberek, akik tudatában vannak nemzeti és erkölcsi értékeiknek. Nem helyes, ha az ember úgy tesz, mintha nem látná a problémákat, amiket a darwinizmus okozott a világnak, vagy úgy érzi, ezek nem fontosak. Mindenkinek, aki megérti ennek a kérdésnek sürgősségét, kulturális és tudományos értelemben véve minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy ez a 150 éve tartó hazugság véget érjen.

<https://www.harunyahya.info/hu/ujsgcikkek/a-darwinizmus-es-a-kommunizmus-szovetsegenek-valodi-arca>